EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.6.2025
COM(2025) 312 final

2025/0164 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til en ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen

(VE II-DIREKTIVET)

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg i forbindelse med den planlagte vedtagelse af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse om ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. EØS-aftalen

Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ("EØS-aftalen") sikrer lige rettigheder og forpligtelser på det indre marked for borgere og økonomiske aktører i EØS. Den indeholder bestemmelser om medtagelse af EU-lovgivning, der dækker de fire friheder, i alle 30 EØS-stater, som omfatter EU-medlemsstaterne, Norge, Island og Liechtenstein. Derudover dækker EØS-aftalen samarbejdet på andre vigtige områder såsom forskning og udvikling, uddannelse, socialpolitik, miljø, forbrugerbeskyttelse samt turisme og kultur, samlet benævnt "ledsagepolitikker og horisontale politikker". EØS-aftalen trådte i kraft den 1. januar 1994. Unionen er sammen med medlemsstaterne part i EØS-aftalen.

2.2. Det Blandede EØS-Udvalg

Det Blandede EØS-Udvalg har ansvaret for at forvalte EØS-aftalen. Det er et forum, hvori det drøftes, hvordan EØS-aftalen fungerer. Dets afgørelser træffes ved konsensus og er bindende for parterne. Europa-Kommissionens Generalsekretariat har ansvaret for at koordinere EØS-spørgsmål på Unionens side.

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af Det Blandede EØS-Udvalg

Det Blandede EØS-Udvalg forventes at vedtage en afgørelse ("den påtænkte retsakt") om ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen.

Formålet med den påtænkte retsakt er i EØS-aftalen at indarbejde Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling[1], og direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder[2].

Den påtænkte retsakt får bindende virkning for parterne i henhold til EØS-aftalens artikel 103 og 104.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Kommissionen forelægger vedlagte udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse til vedtagelse i Rådet som Unionens holdning. Når holdningen er vedtaget, skal den snarest muligt forelægges for Det Blandede EØS-Udvalg.

---

[1] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling (EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37.

Vedlagte udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse indeholder tilpasninger for EØS-EFTA-staterne som beskrevet i betragtningerne og tilpasningsteksten i vedlagte udkast til Det Blandede Udvalgs afgørelse, som går ud over, hvad der kan betragtes som rent tekniske tilpasninger som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94[3]. Unionens holdning skal derfor fastlægges af Rådet.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet vedtage afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen."

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[4].

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det Blandede EØS-Udvalg er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig EØS-aftalen. Den retsakt, som Det Blandede EØS-Udvalg skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt får bindende virkning i henhold til folkeretten, jf. EØS-aftalens artikel 103 og 104.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 afhænger hovedsagelig af det materielle retsgrundlag for den EU-retsakt, der skal indarbejdes i EØS-aftalen.

Hvis den påtænkte retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Da Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse indarbejder Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 og direktiv (EU) 2018/2001 i EØS-aftalen, bør denne rådsafgørelse baseres på

---

[3] Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6).

[4] Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

det samme materielle retsgrundlag som den retsakt, der indarbejdes. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 194, stk. 2, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 194, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF og artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af Det Blandede EØS-Udvalg, ændrer bilag IV (Energi) til EØS-aftalen, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

2025/0164 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til en ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen

(VE II-DIREKTIVET)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde[5], særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde[6] ("EØS-aftalen") trådte i kraft den 1. januar 1994.

(2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. bilag IV (Energi) til EØS-aftalen.

(3) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling[7], og direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder[8] bør indarbejdes i EØS-aftalen.

(4) Flere bestemmelser i direktiv (EU) 2018/2001 kræver substanstilpasninger, der afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for EØS-aftalen og EFTA-staterne.

(5) Da Unionens bindende mål for vedvarende energi ikke finder anvendelse på EFTA-staterne, bør det EU-mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, ikke finde anvendelse på EFTA-staterne. Denne artikel blev derfor tilpasset. EFTA-staterne har imidlertid på frivillig basis fastsat deres nationale vejledende mål for

[5] EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.

[6] EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

[7] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling (EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1).

[8] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37.

vedvarende energi, jf. den erklæring fra EFTA-staterne, der er knyttet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. EFTA-staterne bør derfor ikke være en del af EU-platformen for udvikling af vedvarende energi eller deltage i statistiske overførsler med medlemsstaterne. Artikel 8 i direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor ikke finde anvendelse på EFTA-staterne.

(6) I betragtning af Islands fjerne geografiske beliggenhed og de dermed forbundne udfordringer med beregningen af det endelige bruttoenergiforbrug, bør den tærskel for energiforbruget inden for luftfarten, der gælder for Cypern og Malta i henhold til artikel 7 i direktiv (EU) 2018/2001, også finde anvendelse på Island.

(7) For så vidt angår de tilladelsesprocedurer, der er fastsat i artikel 16 i direktiv (EU) 2018/2001, tager Det Blandede Udvalgs afgørelse hensyn til Norges særlige forpligtelse til at høre den samiske befolkning, i og med at det sikres, at de frister for tilladelsesprocessen, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, 5 og 6, i direktiv (EU) 2018/2001, kan forlænges med op til et år.

(8) EFTA-staterne bør følge Unionens politik over for tredjelande med hensyn til gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier, jf. artikel 19, stk. 11, i direktiv (EU) 2018/2001. De bør derfor ikke anerkende oprindelsesgarantier udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland og kriterierne i nævnte artikel er opfyldt. Artikel 19, stk. 11, i direktiv (EU) 2018/2001 blev derfor tilpasset.

(9) Da Norge og Island har høje andele af el fra vedvarende energikilder og Norge hovedsagelig anvender denne el til opvarmningsformål, mens Island dækker sit opvarmningsbehov gennem enten vedvarende geotermiske energikilder eller el fra vedvarende kilder, bør de beregningsmetoder vedrørende integration i opvarmning og køling, der er fastsat i artikel 23 i direktiv (EU) 2018/2001, tilpasses.

(10) Desuden er det i øjeblikket ikke muligt for Liechtenstein at anvende artikel 25-31 i direktiv (EU) 2018/2001 om vedvarende energi i transportsektoren og bæredygtighedskrav for vedvarende brændstoffer, da brændstofpolitikken er reguleret i Liechtensteins regionale union med Schweiz. Liechtenstein bør derfor indrømmes en midlertidig undtagelse under hensyntagen til, at landet inden for den regionale union anvender en ordning for fremme af biobrændstoffer baseret på en CO_2-kompensationsmekanisme med et mål på 23 %, der har været gældende siden 2024. Undtagelsen bør kun finde anvendelse, indtil direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413 er indarbejdet i EØS-aftalen.

(11) Bilag IV (Energi) til EØS-aftalen bør derfor ændres.

(12) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til den foreslåede ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand